

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 827/ 5 stycznia 2025 ISSN 2080-0010

Druga Niedziela po Narodzeniu Pańskim

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Syr 24, 1-2. 8-12

Czytanie z Mądrości Syracha: Mądrość wychowała sama siebie, chlubi się pośród swego ludu. Otwiera usta na zgromadzeniu Najwyższego i chlubi się przed Jego potęgą. Wtedy przykazał mi Stwórca wszystkiego, Ten, co mnie stworzył, wyznaczył mi mieszkanie i rzekł: «W Jakubie rozbij namiot i w Izraelu obejmij dziedzictwo!» Przed wiekami, na samym początku mnie stworzył i już nigdy istnieć nie przestanę. W świętym przybytku, w Jego obecności, zaczęłam pełnić służbę i przez to na Syjonie mocno stanęłam. Podobnie w mieście umiłowanym dał mi odpoczynek, w Jeruzalem jest moja władza. Zapuściłam korzenie w sławnym narodzie, w posiadłości Pana, w Jego dziedzictwie.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 147B, 12-13. 14-15. 19-20

Słowo Wcielone wśród nas zamieszkało
Albo: *Alleluja*

Chwal, Jeruzalem, Pana, *
wysławiaj twego Boga, Syjonie!
Umacnia bowiem zawory bram twoich *
i błogosławi synom twoim w tobie.

Zapewnia pokój twoim granicom *
i wyborną pszenicą ciebie darzy.
Zsyła na ziemię swoje polecenia, *
a szybko mknie Jego słowo.

Oznajmił swoje słowo Jakubowi, *
Izraelowi ustawy swe i wyroki.
Nie uczynił tego dla innych narodów,
nie oznajmił im swoich wyroków.

DRUGIE CZYTANIE

Ef 1, 3-6. 15-18

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Efezjan: Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego, Jezusa Chrystusa; On napełnił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym na wyżynach niebieskich – w Chrystusie. W Nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem. Z miłości przeznaczył nas dla siebie jako przybranych synów poprzez Jezusa Chrystusa, według postanowienia swej woli, ku chwale majestatu swej łaski, którą obdarzył nas w Umiłowanym. Przeto i ja, usłyszawszy o waszej wierze w Pana Jezusa i o miłości względem wszystkich świętych, nie

zaprzestaję dziękczynienia, wspominając was w moich modlitwach. Proszę w nich, aby Bóg Pana naszego, Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam ducha mądrości i objawienia w głębszym poznawaniu Jego samego. Niech da wam światło oczy serca, byście wiedzieli, czym jest nadzieja, do której On wzywa, czym bogactwo chwały Jego dziedzictwa wśród świętych.

Oto słowo Boże

AKLAMACJA

(Por. 1 Tm 3, 16)

Chrystus został ogłoszony narodom, znalazł wiarę w świecie, Jemu chwała na wieki.

EWANGELIA

J 1, 1-18

Słowa Ewangelii według Świętego Jana: Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo. Ono było na początku u Boga. Wszystko przez Nie się stało, a bez Niego nic się nie stało, z tego, co się stało. W Nim było życie, a życie było światłością ludzi, a światłość w ciemności świeci i ciemność jej nie ogarnęła. Pojawił się człowiek posłany przez Boga – Jan mu było na imię. Przyszedł on na świadectwo, aby zaświadczyć o światłości, by wszyscy uwierzyli przez niego. Nie był on światłością, lecz został posłany, aby zaświadczyć o światłości. Była światłość prawdziwa, która oświeca każdego człowieka, gdy na świat przychodzi. Na świecie było Słowo, a świat stał się przez Nie, lecz świat Go nie poznał. Przyszło do swojej własności, a swoi Go nie przyjęli. Wszystkim tym jednak, którzy Je przyjęli, dało moc, aby się stali dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię Jego – którzy ani z krwi, ani z żądzy ciała, ani z woli męża, ale z Boga się narodzili. A Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas. I oglądaliśmy Jego chwałę, chwałę, jaką Jednorodzony otrzymuje od Ojca, pełen łaski i prawdy. Jan daje o Nim świadectwo i głośno woła w słowach: «Ten był, o którym powiedziałem: Ten, który po mnie idzie, przewyższył mnie godnością, gdyż był wcześniej ode mnie». Z Jego pełni wszyscy otrzymaliśmy – łaskę po łasce. Podczas gdy Prawo zostało dane za pośrednictwem Mojżesza, łaska i prawda przysły przez Jezusa Chrystusa. Boga nikt nigdy nie widział; ten Jednorodzony Bóg, który jest w łonie Ojca, o Nim pouczył.

Oto słowo Pańskie

W Klimatach:

Sekret szczęśliwej rodziny – cd. 2

Rok Jubileuszowy 3

6 stycznia 2025 godz. 19.00

– Kolęda na Trzech Króli

koncert 4

Nabożeństwo w pierwszy wtorek

miesiąca stycznia 4

KOMENTARZ

W dzisiejszym drugim czytaniu z Listu do Efezjan padają dość niezrozumiałe słowa: „W Nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, [...] Z miłości przeznaczył nas dla siebie jako przybranych synów poprzez Jezusa Chrystusa”. Jak Bóg mógł nas wybrać zanim powstał świat? Przecież wtedy jeszcze nie istnieliśmy! Tak uczy Kościół, że zaczynamy istnieć w momencie poczęcia. Jak mogliśmy zostać „przybranymi synami poprzez Jezusa Chrystusa”, skoro On nie stał się jeszcze człowiekiem?

Niniejszy fragment wyjaśnia się odnosząc się do wieczności i niezmienności Boga. Skoro Bóg zawsze istniał i jest niezmienny w swoim życiu w Trójcy Świętej, to nie mógł któregoś dnia wpaść na pomysł, że stworzy świat. Świat i ludzkość musiały być od zawsze w Jego boskim zamysle. Podobnie Syn Boży odwiecznie miał zdolność, aby stać się Bogiem-człowiekiem. W ten sposób mogliśmy zostać wybrani w Synu jeszcze przed założeniem świata. Gdyby uprościć tę myśl, to idea Pawła jest niezwykle piękna i praktyczna: Bóg od zawsze o nas myślał i miał nas w swoich planach, każdego z nas. Co za honor i zaszczyt! Tak często zapominamy, jacy jesteśmy wielcy i wspaniali, ponieważ jesteśmy dziećmi Bożymi!

Ks. dr Maciej Raczyński-Rożek

Sekret szczęśliwej rodziny – cd.

Codziennosc współczesnej rodziny często przypomina niekończący się maraton. Praca, szkoła, zakupy, media społecznościowe i setki wiadomości rozrywają uwagę na kawałki. W tym całym chaosie pytanie „Jak żyć razem w spokoju i miłości?” staje się niemal retoryczne. Odpowiedź jednak jest bliżej, niż nam się wydaje – w życiu Świętej Rodziny.

Kontynuacja artykułu jak czerpać z inspiracji życia Świętej Rodziny, by nie brzmiało to jak pusty slogan. W pierwszej części artykułu zostały omówione następujące zagadnienia:

1. Cisza i codzienność – lekcja z Nazaretu
2. Zaufanie i odpowiedzialność – przykład Józefa
3. Cierpliwość i miłość – przykład Maryi.

4. Pokora i prostota – antidotum na konsumpcję

Święta Rodzina żyła skromnie. Ich dom nie był pełen luksusów, ale pełen miłości i wzajemnej troski. W czasach, gdy sukces mierzy się ilością rzeczy, jakie posiadamy, życie Maryi, Józefa i Jezusa jest wyzwaniem dla współczesnych rodzin. Pokora i prostota nie oznaczają rezygnacji z komfortu czy dążenia do lepszego życia, ale przypominają, by skupić się na tym, co naprawdę ważne.

Święta Rodzina pokazuje, że prawdziwe bogactwo kryje się nie w przedmiotach, ale w relacjach, wdzięczności i codziennej obecności dla siebie nawzajem.

1. Ograniczenie konsumpcji – „Mniej znaczy więcej”

W dzisiejszym świecie bombardują nas reklamy, które mówią, że „potrzebujemy więcej”. Kolejne zakupy, kolejne przedmioty mają sprawić, że czujemy się lepiej. A jednak często jest odwrotnie – nadmiar rzeczy wprowadza chaos i odrywa nas od tego, co ważne. Święta Rodzina pokazuje, że proste życie to życie pełne pokoju.

• Praktyka:

Ogranicz zbędne zakupy: Zanim coś kupicie, zadajcie sobie pytanie: „Czy naprawdę tego potrzebujemy?”. Wprowadźcie zasadę „jedna rzecz wychodzi, jedna przychodzi” – jeśli coś nowego trafia do domu, coś innego trzeba oddać lub sprzedać.

Doceniajcie to, co już macie: Często nie dostrzegamy, ile posiadamy. Stwórzcie razem z dziećmi „listę wdzięczności”, na której zapiszecie rzeczy, za które jesteście wdzięczni. To uczy cieszenia się z małych rzeczy.

Zamiast przedmiotów – czas: Zamiast kolejnej zabawki, zaproponujcie dzieciom wspólny wyjazd, grę planszową, spacer czy wieczorne czytanie książki. Takie chwile zostają w pamięci na lata, w przeciwieństwie do rzeczy, które szybko tracą wartość.

• Efekt: Prostota w życiu codziennym przynosi spokój. W rodzinie, która skupia się na relacjach zamiast na przedmiotach, pojawia się więcej radości i wdzięczności.

2. Sztuka rezygnacji z „ja” na rzecz „my”

Pokora Józefa i Maryi polegała na uznaniu, że nie oni są najważniejsi. Całe ich życie skupiało się na służbie Bogu i sobie nawzajem.

Współczesna kultura promuje egoizm i dążenie do sukcesu „za wszelką cenę”. Jednak to właśnie pokora, czyli zdolność do pochylenia się nad drugim człowiekiem, buduje silną rodzinę.

• Praktyka:

Drobne gesty służby: Nauczcie się zauważać potrzeby innych członków rodziny. To mogą być małe rzeczy: pomoc przy posiłku, wyrażenie kogoś w obowiązkach czy wspierające słowo. Gesty te uczą pokory i pokazują, że miłość to konkretne działanie.

Przyjmowanie z wdzięcznością: Pokora to także umiejętność przyjęcia pomocy od innych. Nie zawsze musimy być „superbohaterami”, którzy wszystko zrobią sami. Jeśli dzieci chcą pomóc w kuchni czy sprzątanii, pozwól im. To buduje ich poczucie wartości.

Unikaj porównań z innymi: W świecie mediów społecznościowych łatwo popaść w pułapkę myślenia, że „inni mają lepiej”. Pokora uczy wdzięczności za to, co mamy i patrzenia na własną rodzinę z miłością, a nie krytyką.

• Efekt:

Rodzina, w której panuje pokora, staje się miejscem wsparcia i akceptacji. Każdy czuje się ważny, a relacje opierają się na wzajemnym szacunku, a nie rywalizacji.

3. Prostota codziennych rytuałów

Życie Świętej Rodziny było proste, ale pełne głębi. Ich codzienność była uporządkowana – praca, modlitwa, odpoczynek. Współczesne rodziny często gubią ten rytm w natłoku zajęć. Prostota oznacza powrót do małych, ale ważnych rytuałów, które budują bliskość i poczucie bezpieczeństwa.

• Praktyka:

Wspólne posiłki jako fundament dnia: Codzienny obiad czy kolacja to czas, który jednoczy rodzinę. Nie musi to być wystawne danie – ważniejsza jest obecność i rozmowa.

Wieczorne rytuały wyciszenia: Każdego wieczoru stwórzcie chwilę ciszy – bez telewizora czy telefonów. Może to być wspólna modlitwa, czytanie książki lub chwila refleksji nad mijającym dniem.

Praca jako działanie wspólnototwórcze: Prostota codziennych obowiązków, takich jak sprzątanie czy gotowanie, może być czasem spędzonym razem. Uczy dzieci odpowiedzialności i pokazuje, że rodzina to zespół.

• Efekt: Codzienne rytuały wprowadzają spokój i stabilność. Rodzina uczy się, że szczęście nie zależy od wielkich wydarzeń, ale od małych chwil spędzonych razem.

4. Szukanie radości w prostych rzeczach

Święta Rodzina cieszyła się sobą nawzajem. Nie mieli bogactw, ale mieli miłość i zaufanie. W dzisiejszym świecie, gdzie pogoń za „więcej i lepiej” stała się normą, warto zatrzymać się i dostrzec radość w prostych rzeczach.

• Praktyka:

Celebrowanie małych sukcesy: Upieczone ciasto, udany spacer, czas spędzony przy grze planszowej – nauczcie się dostrzegać i świętować takie chwile.

Bliskość natury: Wyjście do parku, praca w ogrodzie czy podziwianie zachodu słońca to proste sposoby na wyciszenie i bycie razem.

Minimalizm w działaniu: Nie planujcie każdego dnia „pod korek”. Czasem warto zostawić przestrzeń na spontaniczność – zwykłą rozmowę czy wspólny odpoczynek.

• Efekt: Rodzina, która cieszy się prostymi rzeczami, jest szczęśliwsza i bardziej zintegrowana. Uczy się, że prawdziwe bogactwo tkwi w relacjach, a nie w przedmiotach.

Pokora i prostota to antidotum na współczesny świat pełen chaosu i konsumpcji. Józef, Maryja i Jezus pokazują, że mniej znaczy więcej, a prawdziwe szczęście rodzi się z wdzięczności, małych gestów i wspólnej codzienności. Prostota życia nie odbiera radości – wręcz przeciwnie, pozwala ją odnaleźć tam, gdzie dotąd jej nie widzieliśmy.

5. Wiara jako fundament – wzór Świętej Rodziny

Wiara była sercem życia Świętej Rodziny. To ona pozwoliła Maryi z pokorą przyjąć zwiastowanie, Józefowi podjąć rolę opiekuna, a Jezusowi wzrastać w miłości i posłuszeństwie. Ich codzienność była przeniknięta obecnością Boga, który nie był jedynie „częścią” ich życia – był jego fundamentem. Dziś, kiedy w wielu domach brakuje wspólnej przestrzeni na duchowość, przykład Świętej Rodziny może stać się inspiracją do odbudowania wiary jako siły jednoczącej rodzinę.

1. Wspólna modlitwa jako filar rodzinnej jedności

Rok Jubileuszowy

► Święta Rodzina trwała w bliskiej relacji z Bogiem. Maryja i Józef z pewnością modlili się razem, ucząc Jezusa miłości do Ojca Niebieskiego. Współczesnym rodzinom często brakuje czasu lub odwagi, by wprowadzić wspólną modlitwę w życie codzienne. Tymczasem to właśnie modlitwa jednoczy serca, łagodzi konflikty i daje siłę w trudnościach.

• Praktyka:

Modlitwa wieczorna: Wybierzcie jeden stały moment dnia, np. wieczór, by choć na kilka minut zebrać się razem na wspólną modlitwę. Nie musi być długa – wystarczy „Ojcze Nasz”, „Zdrowaś Maryjo” lub kilka słów wdzięczności za miniony dzień.

Modlitwa w ważnych chwilach: Przed podróżą, egzaminem, ważnym wydarzeniem – złapcie się za ręce i powiercie swoje troski Bogu. To buduje poczucie, że jako rodzina możecie wszystko, bo nie jesteście sami.

Różaniec lub modlitwa w konkretnych intencjach: Możecie modlić się za siebie nawzajem, za bliskich lub za ludzi, którzy potrzebują wsparcia. Dzieci uczą się w ten sposób empatii i troski o innych.

• Efekt: Rodzina, która się modli, doświadcza większej jedności i pokoju. Modlitwa pomaga odnaleźć sens nawet w trudnych chwilach i uczy, że życie rodzinne opiera się na Bożej miłości.

2. Wiara jako źródło siły w trudnościach

Maryja i Józef nie mieli łatwego życia. Ubóstwo, ucieczka do Egiptu, troska o Jezusa – ich codzienność była pełna trudności. Mimo to nie stracili wiary. Dla współczesnych rodzin jest to ważna lekcja: wiara nie usuwa problemów, ale daje siłę, by je przetrwać.

• Praktyka:

Rozmawiajcie o trudnościach przez pryzmat wiary: Kiedy w rodzinie pojawia się problem, nie bójcie się mówić o nim otwarcie. Pomódlcie się razem i przypomnijcie sobie, że nawet najtrudniejsze sytuacje można przezwyciężyć z Bożą pomocą.

Inspiracja jaką daje Pismo Święte: Czytajcie wspólnie krótkie fragmenty Ewangelii, które pokazują, że Jezus był blisko ludzi cierpiących i szukających nadziei. To może stać się źródłem otuchy dla całej rodziny.

Zaufanie Bogu: Tak jak Maryja i Józef nie rozumieli wszystkiego, co działo się w ich życiu, ale ufali Bogu, tak i my uczmy się mówić: „Niech się dzieje Twoja wola”.

• Efekt: Wiara w chwilach trudności buduje wewnętrzną siłę i daje rodzinie poczucie, że są razem nie tylko ze sobą, ale również z Bogiem, który nigdy nie opuszcza.

3. Eucharystia i życie sakramentalne jako centrum życia rodzinnego

Święta Rodzina żyła w bliskości Boga. Dziś, w kontekście życia chrześcijańskiego, Eucharystia i sakramenty są źródłem siły i łaski. Rodziny, które pielęgnują życie sakramentalne, budują dom, którego fundamentem jest Chrystus.

Rok Jubileuszowy w Archidiecezji Warszawskiej, rozpoczęty na mocy papieskiego dekretu, stanowi wyjątkowe wydarzenie duchowe, które ma na celu jednoczenie wiernych, pogłębianie wiary oraz rozwijanie postaw miłości i pojednania. Jego inauguracja miała miejsce podczas uroczystej liturgii w katedrze św. Jana Chrzciciela, gdzie w centrum uwagi znalazł się temat pojednania – zarówno między ludźmi, jak i z Bogiem.

Idea Roku Jubileuszowego

Jubileusz, zgodnie z tradycją Kościoła, jest czasem szczególnej łaski, przypomnienia o Bożym miłosierdziu i możliwości nawrócenia. Głównym celem Roku Jubileuszowego jest odnowienie relacji międzyludzkich i duchowych poprzez zachęcanie wiernych do refleksji nad własnym życiem, podejmowanie gestów pojednania oraz aktywne zaangażowanie w życie wspólnotowe.

Wyjątkowe znaki Roku Jubileuszowego

Jednym z centralnych elementów obchodów są specjalne celebracje liturgiczne i wydarzenia, które mają przyciągnąć wiernych do katedry i innych ważnych miejsc kultu.

Przesłanie pojednania

Motyw pojednania jest szczególnie ważny w kontekście dzisiejszych wyzwań społecznych i podziałów. Rok Jubileuszowy jest zaproszeniem do przekraczania barier, przebaczenia oraz budowania mostów porozumienia w rodzinach, wspólnotach i całym społeczeństwie. "W Roku Jubileuszowym nie chodzi o pojechanie do Rzymu, a o pojednanie - przejście przez Bramę Miłosierdzia, którą jest Serce Chrystusa" - podkreślił metropolita warszawski abp Adrian Galbas SAC.

• Praktyka:

Niedzielną Eucharystią jako tradycją: Ustalcie, że niedzielna Msza Święta to czas, którego nic nie może zastąpić. To nie tylko obowiązek, ale również dar – wspólne spotkanie z Bogiem, jak i między sobą.

Przystępowanie do spowiedzi: Regularna spowiedź pomaga każdemu członkowi rodziny wzrastać duchowo i dbać o relacje – zarówno z Bogiem, jak i między sobą.

Świętowanie sakramentów: Celebrujcie ważne momenty życia duchowego – chrzest, Pierwszą Komunię Świętą, bierzmowanie. Niech będą okazją do wspólnego świętowania i podziękowania Bogu.

• Efekt: Życie sakramentalne pomaga rodzinie trwać w bliskości Boga, który jest źródłem miłości i jedności. Eucharystia przypomina, że Chrystus jest zawsze obecny w ich życiu.

4. Wartości duchowe jako drogowskaz w codzienności

Święta Rodzina żyła według wartości, które wypływały z ich wiary. Miłość, zaufanie, pokora, troska o innych – te cechy budowały ich życie. W dzisiejszym świecie, gdzie moralność bywa kwestionowana, rodzina musi świadomie wybrać, na czym oprzeć swoje życie.

Nadzieja na odnowę duchową i społeczną

Rok Jubileuszowy niesie także przesłanie nadziei, zachęcając do odnajdywania nowych dróg pojednania i współpracy. Arcybiskup Adrian Galbas podkreślił podczas inauguracji: „Nadzieja to nie matka głupków, jak często obraźliwie się o niej mówi. Przeciwnie: jest matką mędrców i ludzi wytrwałych, siostrą wiary i miłości.”. Słowa te przypominają, że w trudnych czasach wiara i solidarność mogą stać się fundamentem odnowy zarówno duchowej, jak i społecznej.

Inicjatywy duszpasterskie

W ramach obchodów planowane są liczne rekolekcje, dni skupienia, konferencje i wydarzenia kulturalne, które mają inspirować wiernych do głębszego zaangażowania w życie Kościoła. Równocześnie wierni są zachęceni do dzielenia się świadectwami swojej wiary i działania na rzecz potrzebujących.

Rok Jubileuszowy to wyjątkowy czas dla wspólnoty wiernych, który nie tylko przypomina o duchowych korzeniach, ale także inspirować do działania w duchu jedności i miłości. To szansa na odbudowanie relacji – z Bogiem, bliźnimi i samym sobą. Niech to będzie czas pełen głębokiej refleksji i radości w przeżywaniu wiary!

We

• Praktyka:

Ustalcie wspólne zasady: Porozmawiajcie o wartościach, które są dla was ważne: szacunek, uczciwość, pomoc innym. Spiszcie je i traktujcie jako „rodzinny kodeks”.

Pomagajcie innym: Wiara bez czynków jest martwa. Angażujcie się jako rodzina w pomoc potrzebującym – może to być wsparcie sąsiada, udział w akcjach charytatywnych czy odwiedziny u starszych osób.

Uczcie dzieci modlitwy i wdzięczności: Codzienne dziękowanie za to, co się ma, pomaga dostrzegać Boże działanie w życiu.

• Efekt: Rodzina, która żyje zgodnie z wartościami duchowymi, jest silna i spójna. Jej członkowie wiedzą, co jest dla nich ważne i potrafią dokonywać właściwych wyborów.

Wiara była fundamentem Świętej Rodziny i może stać się nim również dla współczesnych rodzin. Wspólna modlitwa, życie sakramentalne i pielęgnowanie wartości duchowych nie tylko jednoczą rodzinę, ale także dają siłę w chwilach trudności. Święta Rodzina pokazuje, że tam, gdzie Bóg jest na pierwszym miejscu, wszystko inne znajduje swoje właściwe miejsce.

We

Druga Niedziela po Narodzeniu Pańskim – 5 stycznia 2025 r.

- Nabożeństwo adoracyjne zostanie odprawione o godz. 17.00., a następnie procesja eucharystyczna wewnątrz świątyni. Prosimy ministrantów, bielanki, asystę kościelną i wszystkie wspólnoty parafialne o udział w procesji. Po procesji modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wspominkach rocznych.
- W poniedziałek, 6 stycznia br., przypada Uroczystość Objawienia Pańskiego. Msze św. sprawowane będą o godz.: 7.00., 8.30., 10.00., 11.30., 13.00. i 18.00. Nie będzie Mszy św. o godz. 20.00. W czasie każdej Mszy pobłogosławimy kadzidło i krede, którą oznaczamy drzwi naszych mieszkań i domów. Taca z uroczystości przeznaczona jest na misje.
- W Uroczystość Objawienia Pańskiego krede i kadzidło będą rozprawdzać ministranci po każdej Mszy św. Ofiary składane przy tej okazji są przeznaczone na fundusz ministrancki.
- Wraz z Centrum Kultury Wilanów zapraszamy na „Koncert kolęd i pastorałek u św. Anny” w wykonaniu naszego chóru parafialnego „Sanctae Annae” oraz Cameraty Wilanowskiej pod dyrekcją pani Natalii Knyziak. Koncert odbędzie się w naszym kościele w poniedziałek 6 stycznia o godz. 19.00.
- Msza św. w intencji dzieci, zwłaszcza tych które odeszły od wiary i Kościoła zostanie odprawiona we wtorek, 7 stycznia o godz. 18.00.
- Koła Żywego Różańca zapraszają na codzienną modlitwę różańcową, w styczniu w intencji narodu polskiego o wolność i ducha prawdy przez wstawiennictwo św. Andrzeja Boboli. Modlitwę w kościele prowadzą poszczególne grupy parafialne: w poniedziałek o godz. 16.30., we wtorek, środę i czwartek o godz. 18.30., w piątek o godzinie 12.30., w sobotę o godz. 7.30, w niedzielę o godz. 14.00.
- Wspólnota Męski Różaniec zaprasza wszystkich zainteresowanych mężczyzn na spotkanie wspólnotowe w najbliższy czwartek, 9 stycznia br. Spotkanie rozpocznie się Mszą św. o godz. 18.00., po Mszy św. zostanie odprawione Nabożeństwo Różańcowe, a po nim spotkanie formacyjne w Katedrze.
- Z piątku, 10 stycznia na sobotę, 11 stycznia w naszej parafii, odbędzie się kolejna Nocna Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy, w intencji "Zatrzymania aborcji". Adoracja rozpocznie się o godz. 19.00., a zakończy o godz. 7.00. Serdecznie zapraszamy parafian do modlitwy, w dogodnej dla siebie porze. Więcej informacji na stronie internetowej naszej parafii i fb.
- Galeria "Dzwonnica" zaprasza w styczniu i lutym na prezentację prac malarskich JOLANTY DUBIEL i ANDRZEJA WILKA.
- Miłosiermemu Bogu polecamy zmarłych w ostatnim miesiącu naszych parafian:
- śp. Lucynę Rudecką,
- śp. Bogdana Kurana.
Wieczny odpoczynek racz im dać Panie a światłość wiekuista niechaj im świeci. Niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen.

WIZYTA DUSZPASTERSKA:

– wtorek, 7 stycznia	– ul. Marconich 5-9 (numery nieparzyste)
ul. Wiktorii Wiedeńskiej 1-7 (numery nieparzyste)
– środa, 8 stycznia	– ul. Wiktorii Wiedeńskiej 9-15 (numery nieparzyste)
– czwartek, 9 stycznia	– ul. Wiktorii Wiedeńskiej (strona parzysta), ul. Urodzajna,
ul. Kosiarzy 1-33 (numery nieparzyste)
– piątek, 10 stycznia	– ul. Kosiarzy 35-37, ul. Kosiarzy (strona parzysta)
– sobota, 11 stycznia	– ul. Obornicka

W dni powszednie kolędę rozpoczynamy o godz. 17.00, a w soboty o godz. 15.00.

Centrum Kultury Wilanów oraz Parafia św. Anny
zapraszają

Kolęda na Trzech Króli

6.01

poniedziałek
po Mszy o 18:00

Kolegiata św. Anny, ul. Kolegiacka 1
Wstęp wolny!

Chór Sanctae Annae
i Camerata Wilanowska
pod dyrekcją Natalii Knyziak

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis-

PIERWSZY WTOREK MIESIĄCA

7 stycznia 2025 r. godz. 18.00 .

Msza św. w intencji dzieci,
które odeszły od wiary i Kościoła
oraz ich rodziców.
Modlitwa rozpocznie się o godz. 17.30.

Intencja Różańcowa Kół Żywego Różańca

08.12.24 - 14.01.25

Modlmy się
o opiekę i błogosławieństwo
dla naszych rodzin.
Niech święta Rodzina
wspiera je we wszystkich potrzebach.